

Trestná výprava (#15)

Príspevok pridal Zaac & Elwe
Pondelok, 20 august 2007

“Tak a dos!” buchol pásou do stola Isa v hostinci u Skákajúceho poníka. Skupina v zostave: Isa, Kriss, Zjaec a Bushido práve preberala svoje ďalšie možnosti, pričom jedna z nich bola pomsta mocného Goga v pevnosti chránenej trollom a orkovským šamanom, keď si skupinku všimol okoloídúci spanilý elf, zahalený v plášti s kapucôou. V šachovitom Bushidovi totiž spoznal svojho dávneho spoločníka z ciest.

“Ahoj priateľ môj, ako dobre dnes vyzeráš!” boli jeho prvé slová.

Keď sa zväčšovali, Bushido predstavil elfa ako Amádea, známeho hudobníka a umelca. Medzitým Isa definitívne presvedčil Zjaeca a Krissa, že krivda spáchaná ohavným trollom na Gogovi musí byť potrestaná a orkovský šaman že je hanbou tohto sveta a že okrem iného má u seba určiť hromadu kryštálov vyťažných zo starej bane. Bushido po krátkom zaváhaní s poznámkou “ale veľa ja mám iba holé ruky” tiež súhlasil s návrhom ostatných členov skupiny. Amádeus ponúkol svoje služby skupine s tým, že aspoň bude družine veselo a keďže bol u Skákajúceho poníka ako doma, pozval celú skupinu na pohárik. Potom na ďalší a ešte jeden... Po čase si Zjaec všimol ako Amádeus pokukáva po Isovom vypracovanom svalstve, ale pripísal to množstvu vypitých nápojov a rozhodol sa nenápadne preveriť veľký hrboľ ktorý sa skrýval pod bardovým ťažkým plášťom. K jeho prekvapeniu to bola iba príručná harfa a akýsi nástroj vyzerajúci na letný pohľad ako veľká písanka, avšak tá bola zastrešená hlboko v Amádeových nohaviciach a neodvážil sa na ňu siahať. Medzičasom sa stihli všetci napiť, Amádeus platil stále väčšie a silnejšie nápoje Isovi, ktorého pečeň si však ešte stále živo pamätala Krakonošove alkoholické hrátky a len sa usmieval popod fúz. Po zopár hodinách sa družina podbrala do svojich izieb. V noci bolo z Isovhho lôžka počuť akýsi šelest, avšak ráno si nikto nič nepamätal...

Hneď po sýtych raňajkách sa družina pobrala do kasární miestnych stráží, kde mali dostať súbené kvalitné zbrane za očistenie dedinky Karnby od hnijúceho zla. V zbrojnici miestnych stráží si skutočne vybrali z kvalitných zbraní a posmelení sa bez väčšieho váhania pobrali k smutne preslávenej pevnosti pri dedine Poison.

Po pol dni chôdze zbadali v diaľke obrysy pevnosti a pohli sa v nich spomienky na mohutného barbara Goga.

“Bol to polo ork, s pažami hrubými ako môj pás, verný a obetavý kamarát”, povzdychol si Zjaec.

“Silný polo ork vravíš??” spýtal sa nenápadne Amádeus.

“Veru tak, dnes pomstíme jeho smrť a veľa sa napijeme na jeho pamiatku na trollej kožušine!” zašomral popod fúz Zjaec.

Amádeus sa ponúkol napísať oslavnú pieseň za tragicky zosnulého kamaráta a s hlavami plnými takýchto temných myšlienok sa druhovia pobrali do pevnosti.

Keďže od Bushida, ktorý sám býval zajatcom v tejto pevnosti vedeli kam presne majú ísť hľadať druhého strážneho trolla, vybrali sa k druhej najväčšej stavbe na nádvorí. Zjaec opatrne nakukol za roh, kde uvidel spiaceho goblina, ticho sa k nemu priblížil a istou rukou mu zabodol ozdobnú dýku hlboko do oka, čím ukončil jeho biedny život.

Opatrne otvoril dvere do budovy a istený zozadu Krissom a Bushidom vošiel dnu. Z miestnosti vľavo sa ozývalo chrápanie, takže spolu do nej vošli a v spánku povraždili šesť spiacich goblinov, úplne potichu a bez emócií. Pri skúmaní ďalších miestností narazili na spiace orkovské stráže a taktiež s nimi spravili krátky proces. Morálka v pevnosti bola evidentne značne narušená. Schody z poslednej miestnosti viedli na poschodie, odkiaľ sa ozýval hlučnosť. Kriss a Bushido sa odvážne nachystali k veľkým dvojkrídlovým dverám, Zjaec a Isa tesne za nimi, bard Amádeus ladil harfu v pozadí a pokukoval Isovi po zadku...

„Na tri vykopneme dvere“ pošepol Kriss

„TRI!“ zaburácalo vzduchom a dvere sa rozleteli pod silnými kopancami Krissa a Bushida.

Pred skupinou sa otvorila veľká miestnosť, na ktorej konci za masívnym dreveným stolom požíral obrovský troll čosi odpornejšie. V popredí dvaja zubatí orkovia fackovali zrejme z dlhej chvíle malého goblina. Kriss s rozbehom vyrazil a jeho

èepele zavírali vzduchom. Prvého orka zasypali rany ktorým vzápätí podľahol. Bushido sa vrhol na druhého nešťastníka, ktorý sa ešte nestihol ani zorientovať čo sa deje, keď na jeho hrudník a hlavu tvrdo dopadli trénované päste. Isa natiahol svoj veľký luk a vyslal presnú strelu smerom na trolla, ktorého sa mu podarilo zraniť. Príšera mocne zarúčala. Zjaec vyrazil smerom k bitke, jeho krátke nohy sa rýchlo mihali. Amádeus spravil pár krokov vpred a mocným hlasom zaspieval povzbudzujúcu pieseň, ktorá dodala odvahy všetkým členom skupiny. Orkovia a goblin padli behom nasledujúcich sekúnd mŕtvi na zem, a spoza stola sa vyvalil mohutný troll.

Druhovia si nemohli nevšimnúť jeho mohutných pazúrov a doširoka rozšľabenej zubatej tlamy. Pred očami im prebehli spomienky na podobného z jeho druhu...

Bushido hrozivo zareval, vyskočil na stôl a hnal sa k trollovi spoločne s Krissom. Isa vyslal na trolla dva šípy v rýchlom slede za sebou, avšak mohutnej bestii príliš neublížili, Amádeovi v pozadí nebolo veľa miesta do spevu, ale napriek tomu zvládal jasným hlasom povzbudzovať družinu.

Troll však nebol zaskočený ako predchádzajúci dvaja orkovia a goblin a jeho nohy počas behu duneli sálou ako stádo utekajúcich býkov až sa triasli hlinené tanierne na stoloch. Dobehol ku Krissovi a napriahol sa po ňom pazúrami na svojej mohutnej labe, našťastie však minul a utrhol kus stola vedľa ktorého elf stál. Bushido stojaci na stole obratne vyrovnal rovnováhu a rozbehol sa plavým pohybom po útočníkovi. Ešte vo výskoku zasadil trollovi ranou kolenom a päťou a zľahka dopadol vedľa trolla. Ten zaskočený rýchlosťou mnícha zareval. „Do útoku priateľ môj verný!“ zvolal Isa na svojho priateľa vlka ktorý s družinou putoval vždy keď sa vybrali mimo mesto. Vlk tromi obrovskými skokmi prekonal medzeru medzi ním a útočníkom a pokúšal sa svojimi ťepami uhryznúť masívnu postavu. Zjaec vedel odkiaľ zaútočíť. Bol zlodejom a na podobné situácie bol pripravený. Vedel presne ako treba zasadiť ranu, ako spôsobiť čo najväčšie poranenie a preto nebolo divu keď sa vrhol na trolla od chrbta zatiaľ čo sa troll bránil Krissovi. Jeho dýka prešla hučatou srsťou a zabodla sa hlboko do spodnej časti jeho chrbta. Troll zavyl od bolesti tak, až družinu zamrazilo v žilách a na chvíľu zadržali. Spomenuli si na Goga a opäť sa im vynorilo pred ich zrakom ako ho troll rozdrhol na polovicu ako by to ani nebol zavalitý svalnatý polo ork, ale kus starého, práchnivého dreva. Znova si uvedomili proti čomu stoja a aké nebezpečenstvo im hrozí.

Z chvíľkovej neistoty a zamyslenia ich prebral mocný jasný hlas spievajúceho Amadea.

„Ak búrkou kráčaš, temnoty sa nedesiš,
proti bleskom, dažďu, vietor hrdo uстоjíš,
hlavu máš dvihnutú, rukou zbraň vytasíš,
tvoje srdce čisté je, nepriateľ sa nebojíš!“

spieval jasným spevom bard a v družine sa náhle niečo zlomilo. Uvedomili si, že prišli pomstiť ich priateľa Goga a razom z nich opadol strach a napätie. Pustili sa do boja s takou vervou a zápalom, že sa zbrane a šípy len mihali vzduchom ako dopadali na trolla. Isa a Amádeus kropili nepriateľa z diaľky a šípy sa zabodávali do svalnatého obra. Troll zaskočený odvahou a náporom sa začal oháňať rukami a pazúrami ešte viac. Podarilo sa mu zasiahnuť obratného mnícha a na hrudi mu vyrazil červené stužky krvi. Za to inkasoval jednu ranu za druhou. Troll je masívna príšera a jej organizmus odolný na zranenie. Malé poranenia ktoré mu zasadila družina sa im pred očami akoby zázrakom zatvárali a hojili. Avšak s útokom nepočúvali ani na chvíľu. Rana za ranou sa striedali so šípami a údermi a troll o chvíľku padol mŕtvy k zemi. Predtým sa mu však poradilo zasadiť mohutnú ranu ktorá rozorvala bok vernému ľovému vlkovi a na druhý svet tak neodišiel sám. Zjaec ihneď polial trolla olejom a družina ho zapálila aby tak predišli ďalším nepríjemnostiam. Všetci unavení a zranení oddychovali a naberali sil. Dokázali to.

Po krátkom oddychu kedy sa posilnili a vyliečili si rany našli malú truhličku plnú načatých kryštálov. Napadlo ich, že

pochádzajú z jaskyne, kde sa predtým neodvážili. Jaskyňa sa nachádzala za pevnosťou kúsok cesty na sever. Rozhodli sa teda, že zistia čo sa v nej ukrýva.

Ústie jaskyne vyzeralo zlovestne. Nahrubo vykopaný vchod do kamenia a chýbajúce podporné stĺpy dávali tušiť, že tu možno kedysi prebehol nejaký boj. Vstúpili do tmavého tieňa podzemia a Isa si nasadil na hlavu ošarovaný klobúk, ktorý stále svietil. Svietil im na cestu a družina sa dala do prehľadávania. Na prvom rázcestí začuli akési búchanie avšak chodby prehľadávali systematicky. Hlavná chodba bola široká a z nej občas viedli užšie bočné chodby. Tie končili väčšinou malými kruhovými miestnosťami v ktorých sa váhali haraburdy a ostatky starého náradia.

Narazili však aj na dvoch ľudských kopáčov, ktorých tu strážili dve už dávno umreté postavy. Tie sa pomaly dvihli a zaútočili na družinu, avšak tá sa s párom zombií porátala zakrátko. Zatiaľ čo sa družina snažila získať od uväznených kopáčov rudy nejaké informácie, Amadeus sa na ich ubiedené telá pozeral o čosi iným pohľadom. Sexuálny pud nakoniec zvíťazil a znásilneniu otrokov zabránil iba ostro protestujúci Isa. Zistili však, že jaskyňu drží vo svojom podruží nejaký Orkovský šaman a ten svojimi tmavými kúzлами robí z väzov svojich otrokov. Tí mu tak musia slúžiť aj po smrti. Družina sa rozhodla väzov vyslobodiť a šamana navštíviť z dôvodu ďalšej neodkladnej „konzultácie“.

Pobrali sa teda ďalej. Prehľadávali jaskynný komplex a chodby ktoré sa krútili do všetkých strán, zakresľovali do mapy. Zopár krát sa museli aj vrátiť kvôli závalu avšak nakoniec vošli do obrovskej miestnosti – sídla vládcu a otrokára tejto jaskyne. Po bokoch miestnosti stáli tmné postavy ako sochy a nemo hľadeli pred seba. Naproti nim na vzdialenejšej strane stál trón a na ňom sedel mohutný ork. Miestnosť bola zariadená stroho a zopár vysokých svietnikov vrhalo len slabé žlté svetlo. Šaman nevyzeral ako zaskočený, naopak sa pomaly postavil a pokynul doteraz stojacim postavám. Z oboch strán sa pohli zombie a kostlivci aby skoncovali s družinou. Šaman osobne mumlal nejaké tmné zaklínadlo a pred ním sa zjavila tmná postava s červenými žiariacimi očami. Družina sa dlho nerozmýšľala, mocne zovreli zbrane vo svojich rukách a s krikom sa vrhli na nepriateľa.

„Bi a niè, sekaj a bráò sa,

hrdinne v kažkej chvíli stoj....“

spieval Amadeus a spevom fascinovaná skupina sa dala do boja, zatiaľ čo bard osobne strieľal zo svojej kuše a posielal tak na smrť nečisté stvorenia a oživené mŕtvol.

„...utláčaj krivdy a nepravdy mečom,

toto je chvíľa pre odvážny boj!“

Kriss sa vrhol na vyvolanú príšeru, Bushido veľkou rýchlosťou prebehol sál a pustil sa do boja so šamanom. Družina stála hrdinne sa brániac presile a ničeli nepriateľa po jednom. V jednej chvíli šaman preriekol zaklínadlo a žiariacou rukou sa dotkol Bushida. Kúzlo zlovožne zaiskrilo jeho postavu náhle obklopila matná žiara, avšak Bushidove trénované telo i myseľ odolali smrtiacemu kúzl.

Boj trval dlho ale družina nakoniec pokorila všetkých útočníkov a mŕtvy orkovský šaman dopadol mŕtvy k zemi.

„Spravodlivosť našla a netvor,

bež života leží tu tvoje telo,
odplata dostihla • a dnes
poklady tvoje vezmeme si smelo.“

Zanôtil bard a družina ako na povel začala prehŕadávať miestnosť aby si naplnila vrecká pred spiatou cestou do Suzailu.